

УДК 728.1 (1-22)

Попова О.А., д-р екон. наук
головний науковий співробітник
Інституту економіки та прогнозування НАН України

ПІДТРИМКА ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА НА СЕЛІ "ВЛАСНИЙ ДІМ": РЕГІОНАЛЬНИЙ ЗРІЗ

Ураховуючи важливість і соціальну спрямованість програми підтримки індивідуального житлового будівництва на селі "Власний дім", проаналізовано показники її впровадження в регіональному розрізі. Виявлено нерівномірне забезпечення в ній участі сільських жителів різних регіонів, неоднаковий доступ останніх до коштів державної підтримки, нерівномірний розподіл коштів держбюджету для кредитування сільських забудовників за регіонами. Обґрунтовано висновки щодо проблемних аспектів реалізації програми¹.

Ключові слова: програма "Власний дім", кредитування індивідуальних сільських забудовників, кошти державного бюджету, введення житлових будинків в експлуатацію, рівномірність розподілу коштів державної підтримки.

JEL: G38; R38

Житлове будівництво на селі було і залишається предметом опікування влади різних країн, зважаючи на його роль у збереженні людності у сільській місцевості. Згідно з Указом Президента "Про заходи щодо підтримки індивідуального житлового будівництва на селі" (1998 р.) в Україні реалізується програма "Власний дім". Державна підтримка надається з 2000 р. за бюджетною програмою "Державне пільгове кредитування індивідуальних сільських забудовників". Це практично єдина програма, у рамках якої сільські жителі можуть отримати кредит на пільгових умовах для будівництва чи придбання житла і його благоустрою (газифікації і тепlopостачання раніше збудованих сільських будинків). Індивідуальним сільським забудовникам надаються кредити під 3% за рахунок коштів державного бюджету, місцевих бюджетів та інших джерел, а багатодітним сім'ям – безвідсотковий кредит.

За час впровадження програми "Власне житло" (станом на 01.01.2014 р.) майже 90 тис. сільських забудовників (приблизно 2% сільських домогосподарств) скористалися пільговими кредитами на будівництво і придбання житла. За рахунок коштів державного і місцевих бюджетів та інших джерел в обсязі 1065 млн грн уведено в експлуатацію 1,5 млн кв. м житла для сільського населення і газифіковано 91 тис. садиб [1].

Обсяги фінансування з держбюджету і місцевих бюджетів за програмою "Власний дім" останні п'ять років скорочуються і у 2013 р. становили 53% обсягу 2008 р. (рис. 1). У Державному бюджеті України на 2014 р. передбачені кошти за відповідною бюджетною програмою у сумі 48 млн грн (спеціальний фонд), що на 28% більше, ніж фактично було виділено у 2013 р.

¹ Публікацію підготовлено за виконання НДР "Формування державної політики сільського розвитку на основі адаптаційного потенціалу громад" (№ держреєстрації 0112U002418).

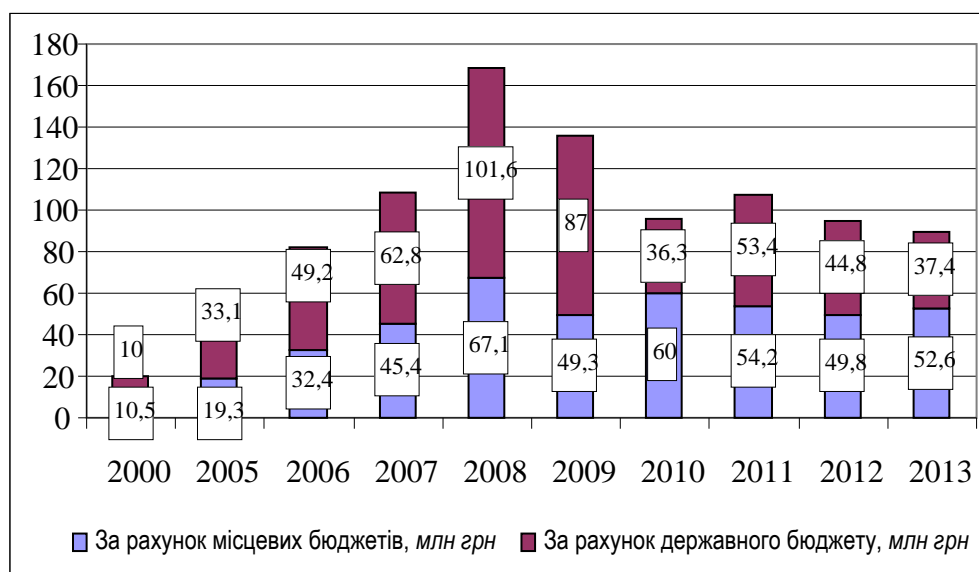


Рис. 1. Обсяги наданих кредитів за програмою "Власний дім", 2000–2013 рр.

Джерело: тут і далі побудовано та складено за даними: Аналітична довідка про стан виконання програми підтримки індивідуального житлового будівництва на селі та покращення житлово-побутових умов сільського населення "Власний дім" [Електронний ресурс]. – Доступний з : <<http://minregion.gov.ua/building/derzhavni-zhitlovi-programi/analitichna-dovidka-pro-stan-vikonannya-programi-pidtrimki-individualnogo-zhitlovogo-budivnictva-na-seli-ta-pokraschen-nya-zhitlo-757284>>.

Частка введеного у сільській місцевості індивідуального житла, збудованого за фінансової підтримки у рамках програми "Власний дім", у 2013 р. становила 2,4% (85,8 тис. кв. м за загального обсягу введення житла 3545 тис. кв. м).

Проведений аналіз впровадження програми "Власний дім" засвідчує великий розмах варіювання показників за регіонами, тому постає ряд питань насамперед щодо розподілу бюджетних коштів підтримки зведення сільського житла, доступності цих коштів дійсно для тих сімей, які потребують їх якнайбільше. За результатами цього аналізу можна зробити ряд висновків як щодо позитивних результатів програми, так і щодо проблемних аспектів її реалізації в регіональному розрізі. Вважаємо за доцільне розглянути саме останні у контексті можливостей коригування деяких аспектів при подальшому впровадженні програми.

Неправомірно високий рівень надання коштів держбюджету на будівництво індивідуального житла на селі окремим регіонам. Спостерігається великий розмах кількості зведених житлових будинків для сільських мешканців за рахунок коштів держбюджету в рамках програми у 2013 р. – від двох будинків у Житомирській і Черкаській областях до 82 будинків у АР Крим.

Частка коштів держбюджету у загальній вартості введених житлових будинків досягала 70–100% у ряді регіонів (Черкаській області – 100%, АР Крим і Харківській – на рівні 90%, Дніпропетровській, Тернопільській, Хмельницькій, Чернівецькій областях), за невеликого фінансування з місцевих бюджетів та інших джерел (табл. 1). Чому в цих регіонах забезпечено такий високий рівень фінансування за рахунок саме бюджетних коштів і чи це не є порушенням чинних норм (див. Вікно 1), коли в інших регіонах (Вінницька, Волинська, Київська області) частка коштів держбюджету не досягала й 20% вартості введених у рамках програми житлових будинків?

Вікно 1. *Правилами надання довгострокових кредитів індивідуальним забудовникам житла на селі, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України № 1597 від 1998 р., п. 34 визначено, що Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України (за погодженням з Міністерством фінансів України та Міжвідомчою координаційною комісією з питань підтримки індивідуального житлового будівництва на селі) здійснює розподіл коштів загального фонду державного бюджету, передбачених за програмою "Державне пільгове кредитування індивідуальних сільських забудовників", між регіонами таким чином:*

- 60% обсягу – пропорційно до фактичних обсягів видатків місцевих бюджетів та інших джерел для надання пільгових кредитів індивідуальним сільським забудовникам;
- 30% обсягу – пропорційно до чисельності сільського населення регіону;
- 10% обсягу – з урахуванням ефективності використання бюджетних коштів за відповідними критеріями (обсяги повернутих кредитів, уведеного в експлуатацію житла, вартість одиниці житла).

Кошти спеціального фонду державного бюджету розподіляються між регіонами у межах фактичного обсягу повернення коштів, наданих для кредитування індивідуальних сільських забудовників у регіонах.

Із 2010 р. асигнування на зазначені цілі здійснюється лише зі спеціального фонду державного бюджету (із загального фонду – відсутні). Незважаючи на зазначене, Мінрегіон (який має здійснювати розподіл між регіонами коштів загального фонду) згідно зі своїм наказом визначив регіональні фонди одержувачами коштів за цільовою програмою, передбачив подання ними пропозицій до міністерства щодо розподілу коштів і звітів про їхнє використання.

На національному рівні загалом дотримується принцип рівномірного співфінансування: частка коштів держбюджету становить дещо більше 50% у обсязі введення житлових будинків для сільських забудовників, хоча в останні роки скорочується у наданні кредитів за програмою (у 2013 р. вона становила 41%).

Очевидно, що при кредитуванні індивідуальних сільських забудовників має бути дотримана певна пропорційність обсягів видатків державного і місцевих бюджетів: до місцевих видатків додаються кошти держбюджету (за механізмом співфінансування). Останнім часом вагоміше спрацьовує критерій ефективної діяльності регіональних фондів підтримки індивідуального житлового будівництва на селі, їхня "кредитна історія", а саме мають значення обсяги повернутих сільськими забудовниками кредитів, які й формують подальший цільовий ресурс. Стимулюючий вплив державних коштів на активізацію відповідної цілеспрямованої роботи на регіональному рівні й на місцях доцільно зберегти. Однак очевидне й інше: деколи державні кошти видаються у регіони за невеликого фінансування з місцевих бюджетів.

Концентрація підтримки індивідуального житлового будівництва на селі у природно привабливих і рекреаційних регіонах. Цілком очевидно, що ряд саме таких регіонів лідирував у отриманні коштів держбюджету для зведення житлових будинків у сільській місцевості за програмою "Власний дім". Це насамперед АР Крим із часткою 9% загальної по Україні суми коштів державного бюджету, наданих для кредитування сільським забудовникам. Ще більшою виявилася частка цього регіону в загальній вартості введених за рахунок держбюджету житлових будинків по Україні – 24%. Високим був цей показник у Львівській (10%), Запорізькій (8), Чернівецькій, Одеській і Закарпатській (майже по 6%) областях.

Будівництво житла в цих регіонах було доволі масштабним і високовартісним. Виникає запитання: чи дійсно за призначенням використовувалися цільові кошти, чи не потрапляли вони до рук тих осіб, які могли добитися преференцій для виділення бюджетних коштів саме для цих регіонів?

Недоцільність підтримки масштабного і високовартісного будівництва індивідуального житла для сільських жителів в окремих регіонах. За вартості (видатки місцевих бюджетів і держбюджету) введеного сільського будинку в Україні в рамках програми в 2013 р. – у середньому 65 тис. грн, у Чернівецькій і Львівській областях сільський будинок виявився дорожчим у понад 6 разів (табл. 1). Зокрема, шість введених



Таблиця 1

Кількість, площа і вартість уведених житлових будинків на селі за програмою "Власний дім" за регіонами, 2013 р.

| Регіон | Уведено житлових будинків за програмою, один. | У т. ч. за рахунок коштів держбюджету, один. | Частка у загальному введених, % | Уведено житла, тис. кв. м | Середня площа будинку, кв. м | Вартість уведених житлових будинків, тис. грн | Середня вартість одного будинку, тис. грн | Середня вартість житла, грн |
|-------------------|---|--|---------------------------------|---------------------------|------------------------------|---|---|-----------------------------|
| | | | | | | | | |
| Україна | 896 | 504 | 49,6 | 85,8 | 95,8 | 58620,3 | 65,4 | 683,2 |
| АР Крим | 92 | 82 | 89,1 | 6,8 | 73,9 | 7754,9 | 84,3 | 1140,4 |
| Вінницька | 60 | 20 | 33,3 | 4,8 | 80,0 | 5618 | 93,6 | 1170,4 |
| Волинська | 33 | 12 | 36,4 | 3,6 | 109,1 | 5654,8 | 171,4 | 1570,8 |
| Дніпропетровська | 17 | 11 | 64,7 | 1,3 | 76,4 | 930 | 54,7 | 715,4 |
| Донецька | 56 | 25 | 44,6 | 4,0 | 71,4 | 2134 | 38,1 | 533,5 |
| Житомирська | 12 | 2 | 16,7 | 1,0 | 83,3 | 936,5 | 78,0 | 936,5 |
| Закарпатська | 50 | 40 | 80,0 | 9,0 | 180,0 | 2823 | 56,5 | 313,7 |
| Запорізька | 107 | 57 | 53,3 | 8,1 | 75,7 | 3829 | 35,8 | 472,7 |
| Івано-Франківська | 24 | 11 | 45,8 | 4,5 | 187,5 | 1139,3 | 47,5 | 253,2 |
| Київська | 37 | 17 | 45,9 | 3,7 | 100,0 | 2290 | 61,9 | 618,9 |
| Кіровоградська | – | – | – | – | – | – | – | – |
| Луганська | 105 | 49 | 46,7 | 6,6 | 62,8 | 2032,7 | 19,4 | 308,0 |
| Львівська | 13 | 8 | 61,5 | 2,0 | 153,8 | 4900 | 376,9 | 2450,0 |
| Миколаївська | 12 | 5 | 41,6 | 1,0 | 83,3 | 674 | 56,2 | 674,0 |
| Одеська | 38 | 17 | 44,7 | 5,9 | 155,3 | 3800 | 100,0 | 644,1 |
| Полтавська | 39 | 17 | 43,6 | 2,6 | 66,7 | 2260 | 57,9 | 869,2 |
| Рівненська | 14 | 7 | 50,0 | 2,4 | 171,4 | 794 | 56,7 | 330,8 |
| Сумська | 10 | 7 | 70,0 | 0,9 | 90,0 | 327 | 32,7 | 363,3 |
| Тернопільська | 13 | 10 | 76,9 | 1,3 | 100,0 | 757 | 58,2 | 582,3 |
| Харківська | 14 | 13 | 92,9 | 0,9 | 64,3 | 1096 | 78,3 | 1217,8 |
| Херсонська | 54 | 29 | 53,7 | 5,1 | 94,4 | 2650 | 49,1 | 519,6 |
| Хмельницька | 41 | 27 | 65,8 | 4,5 | 109,8 | 1440 | 35,1 | 320,0 |
| Черкаська | 2 | 2 | 100,0 | 0,1 | 50,0 | 90 | 45,0 | 900,0 |
| Чернівецька | 6 | 4 | 66,7 | 0,9 | 150,0 | 2507 | 417,8 | 2785,6 |
| Чернігівська | 47 | 32 | 68,1 | 4,7 | 100,0 | 2183,1 | 46,4 | 464,5 |

Економіка сільського господарства

у Чернівецькій області сільських будинків середньою вартістю 418 тис. грн важко назвати сільським житлом "економ-класу". При цьому чотири будинки введено за рахунок держбюджету, і підтримка будівництва високовартісного житла триває вже декілька років. Важко знайти підстави виправданню наданої державної підтримки такої комфортної забудови. Вартість 1 кв. м житла тут – 2785 грн – виявилася найвищою серед регіонів і у чотири рази перевищила середню вартість по Україні (683 грн). Високовартісне житло зводять у рамках програми в Харківській, Волинській, Вінницькій областях та АР Крим.

Слід також звернути увагу, що середня площа введеного сільського будинку в зазначених регіонах теж була чималою: у Львівській, Чернівецькій і Одеській областях – на рівні 150 кв. м, Закарпатській та Івано-Франківській областях іще більше – 180 кв. м. Така площа виглядає досить масштабно для сільського будинку, спорудженого за рахунок підтримки з державного та місцевого бюджетів. У третині регіонів площа такого будинку коливалась у межах 70 кв. м.

Надання за рахунок державного бюджету великих кредитів обмеженому колу сільських забудовників. По-перше, добре видно, що середня сума кредиту, наданого одному сільському забудовнику за рахунок державного бюджету за програмою "Власний дім", дуже відрізняється за регіонами. Так, сума кредиту варіювала (дані за 2013 р.) від 10 тис. грн (18 тис. у середньому по Україні) до дещо більше 60 тис. грн у Дніпропетровській, Закарпатській, Харківській областях і 120 тис. грн у Житомирській області (рис. 2).

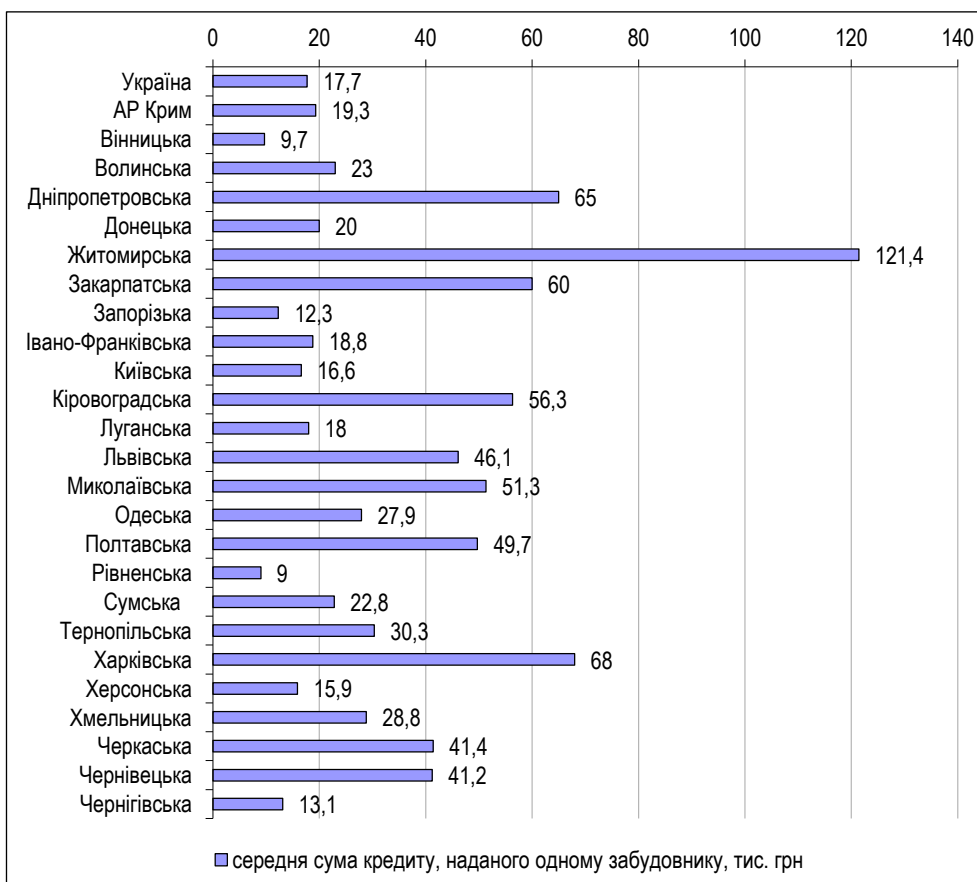


Рис. 2. Варіація середньої суми кредиту, наданого одному сільському забудовникові за рахунок державного бюджету за регіонами, 2013 р., тис. грн



По-друге, в окремих регіонах середня сума кредиту, наданого за рахунок державного бюджету, значно перевищувала середню суму кредиту, наданого з усіх джерел (держбюджету, місцевих бюджетів та інших джерел). Наприклад, у Житомирській області – майже вдвічі (121 тис. і 65 тис. грн), у Закарпатській – понад удвічі (60 і 26 тис. грн), Черкаській – понад чотири рази (41 і 9 тис. грн).

За таких великих кредитів, наданих за рахунок бюджетних коштів окремим сільським забудовникам у регіонах, вдалося прокредитувати невелику кількість сімей. Зокрема, у Закарпатській області лише 28 сільських забудовників-щасливців отримали кредити на суму 60 тис. грн за рахунок бюджетних коштів. Усього ж прокредитовано 247 сімей, проте середня сума їхніх кредитів становила 26 тис. грн (табл. 2). Таке надання преференцій у кредитуванні за рахунок бюджетних коштів окремим сільським забудовникам знову ж таки ставить питання про те, чи справді соціально спрямовані кошти державної підтримки у рамках програми "Власний дім" потрапляють саме до тих сільських жителів, хто їх справді потребує?

Таблиця 2

Сума наданого кредиту і розрахункова кількість сільських забудовників, що отримали кредит, 2013 р.

| Регіон | Обсяг кредитування, тис. грн | | Середня сума кредиту, тис. грн | | Кількість забудовників, що отримали кредит, один. | |
|------------------|---------------------------------|---|-----------------------------------|---|--|---|
| | усього | у т. ч. за рахунок держ- бюджету | усього | у т. ч. за рахунок держ- бюджету | усього | у т. ч. за рахунок держ- бюджету |
| Україна | 91172 | 37150 | 19,6 | 17,7 | 4700 | 2100 |
| Дніпропетровська | 1282 | 715 | 53,4 | 65,0 | 24 | 11 |
| Житомирська | 1748 | 850 | 64,7 | 121,4 | 27 | 7 |
| Закарпатська | 6416 | 1690 | 26,0 | 60,0 | 247 | 28 |
| Харківська | 1266 | 1151 | 67,0 | 68,0 | 19 | 17 |

По Україні за середньої суми кредиту 19,6 тис. грн, наданого одному сільському забудовнику з усіх джерел, були прокредитовані 4,7 тис. сімей (за загального обсягу кредитування 91,2 млн грн). Середня сума кредиту за рахунок держбюджету становила 17,7 тис. грн, що за обсягу кредитування з цього джерела 37,2 млн. грн дозволило прокредитувати 2,1 тис. сільських сімей. Тобто частка сільських забудовників, прокредитованих за рахунок держбюджету, становила 45% загальної їхньої кількості по Україні, що свідчить про певну рівномірність кредитування за джерелами (держбюджет і місцеві бюджети).

Незадоволеність попиту сільських жителів на пільгове кредитування будівництва житла на селі та їхня обділеність як місцевою владою, так і держбюджетом в окремих регіонах. Попит сільських жителів на пільгове кредитування для індивідуального житлового будівництва і покращення житлово-побутових умов за програмою "Власний дім" не задовольняється: у 2010–2012 рр. пільговий кредит отримувала тільки кожна друга сільська сім'я, яка подала заявку. У 2006–2008 рр. ситуація була кращою, тоді задовольнялося прохання на видачу пільгового кредиту 70% сімей-заявників. Є підстави констатувати *спадання інтересу у сільського населення до ініціювання своєї участі в зазначеній програмі*: якщо у 2007–2008 рр. заявки подали близько 18 тис. сімей, у 2011–2012 рр. – 10 тис., то у 2013 р. – лише



Економіка сільського господарства

6 тис. сімей. Кількість сімей, які почали кредитуватися у 2013 р. (4,7 тис.), становила 37% від кількості сімей, які кредитувалися в 2008 р., тобто відбулося скорочення у 2,7 раза.

Удвічі обділені сільські жителі окремих регіонів, де, з одного боку, погано працюють регіональні фонди щодо підтримки індивідуального житлового будівництва на селі, мало виділяють (або й зовсім не виділяють) кошти місцеві бюджети, а з іншого – це позбавляє їх можливості отримати кошти з державного бюджету. Після 2010 р., коли кошти спеціального фонду державного бюджету розподіляються між регіонами в межах фактичного обсягу повернення раніше наданих кредитів для індивідуальних сільських забудовників, сільським жителям погано працюючих у цій сфері регіонів не доводиться розраховувати на достатню державну підтримку. Коло замикається, і сільське населення окремих регіонів залишається практично сам на сам із вирішенням проблем будівництва індивідуального житла і покращення своїх житлово-побутових умов.

Нерівномірне забезпечення сільського населення регіонів державною підтримкою індивідуального будівництва за програмою "Власний дім". Програма підтримки індивідуального житлового будівництва на селі та покращення житлово-побутових умов сільського населення за рахунок бюджетних коштів мала б все ж таки більш-менш рівномірно охоплювати сільське населення за регіонами. Критерієм розподілу державних коштів за цією програмою справедливо було б обрати чисельність сільського населення регіону або ж кількість сільських домогосподарств. Останній показник може бути відображенням кількості сімей – потенційних претендентів на отримання підтримки індивідуального будівництва на селі (хоча потрібно враховувати, що домогосподарство може включати декілька сімей, коли сім'ї кількох поколінь – батьків і дітей проживають разом).

У середньому на одне сільське домогосподарство в рамках програми "Власний дім" у 2012 р. введено лише по 0,02 кв. м житла. У восьми регіонах цей показник вищий за середньоукраїнський рівень. При цьому виділяються АР Крим, де на одне сільське домогосподарство припадало 0,04 кв. м площі введених житлових будинків, та Луганська область, де цей показник становив 0,08 кв. м, і це найвищі показники за регіонами.

На одне сільське домогосподарство в середньому по Україні припадало 9,6 грн видатків державного та місцевих бюджетів та інших джерел для введення житлових будинків для сільського населення у рамках програми. Варіація цього показника за регіонами дуже істотна: від 1,2–1,5 грн у Черкаській і Сумській областях до 34,8 грн у Волинській і 46,2 грн у Чернігівській областях. Чимало коштів для сільського житлового будівництва виділяється у сільській місцевості Луганської області (28,4 грн, що втричі більше за середньоукраїнський рівень), а також у Донецькій, Запорізькій, Херсонській, Вінницькій областях (13–16 грн, майже у 1,5 раза більше).

Із держбюджету для зведення житлових будинків у сільській місцевості за програмою "Власний дім" у розрахунку на одне сільське домогосподарство в середньому по Україні профінансовано 4,5 грн (рис. 3). А у Чернігівській, Луганській, Херсонській, Запорізькій, Волинській, Закарпатській областях виділено 8–14 грн. на домогосподарство (у 2–3 рази більше).

Ураховуючи важливість і соціальну спрямованість програми підтримки індивідуального житлового будівництва на селі "Власний дім", слід визнати нерівномірне забезпечення в ній участі сільських жителів регіонів, неоднаковий їхній доступ до цільових коштів бюджетної підтримки. Як і за іншими централізованими програмами, це, на нашу думку, значною мірою відбувається через суб'єктивний фактор при



Рис. 3. Надані кошти держбюджету для будівництва житла за програмою "Власний дім" у розрахунку на одне сільське домогосподарство за регіонами, 2012 р., грн

розподілі бюджетних коштів. Останнім часом представники органів влади, зокрема й очільник Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, вказують на необхідність розподіляти гроші за програмами в регіони за пропорційним принципом [2], більше того – виступають проти концентрації ресурсів на рівні міністерств із їхнім подальшим розподілом серед регіонів за різними програмами. Якщо ж консолідується ресурс для регіонального розвитку, то він має бути у повному обсязі переданий у кожному територіальну громаду [3].

Список використаних джерел

1. Аналітична довідка про стан виконання програми підтримки індивідуального житлового будівництва на селі та покращення житлово-побутових умов сільського населення "Власний дім" [Електронний ресурс]. – Доступний з : <<http://minregion.gov.ua/building/derzhavni-zhitlovi-programi/analitichna-dovidka-pro-stan-vikonannya-programi-pidtrimki-individualnogo-zhitlovogo-budivnictva-na-seli-ta-pokraschennya-zhitlo-757284/>>.
2. Вєдєрнікова І. Володимир Гройсман: "Влада буде децентралізована. На запуск реформ у нас – місяць" // Дзеркало тижня. Україна". – 2014. – 6 березня. – № 8.
3. Система розподілу коштів серед регіонів за держпрограмами має піти в небуття [Електронний ресурс] – Доступний з : <<http://minregion.gov.ua/news/v-groysman-sistema-rozpodilu-koshtiv-sered-regioniv-za-derzhprogramami-mae-piti-v-nebuttya-702663/>>.

Надійшла до редакції 21.03.2014 р.

Попова О.Л. д-р екон. наук

главный научный сотрудник Института экономики и прогнозирования

НАН Украины

ПОДДЕРЖКА ЖИЛИЩНОГО СТРОИТЕЛЬСТВА НА СЕЛЕ "СОБСТВЕННЫЙ ДОМ": РЕГИОНАЛЬНЫЙ СРЕЗ

С учетом важности и социальной направленности программы поддержки индивидуального жилищного строительства на селе "Собственный дом" проанализированы показатели ее внедрения в региональном разрезе. Выявлено неравномерное обеспечение в ней участия сельских жителей регионов, их неодинаковый доступ к средствам государственной поддержки, неравномерное распределение средств госбюджета для кредитования сельских застройщиков по регионам. Обоснованы выводы относительно проблемных аспектов реализации программы.

Ключевые слова: программа "Собственный дом", кредитование индивидуальных сельских застройщиков, средства государственного бюджета, введение жилых домов в эксплуатацию, равномерность распределения средств государственной поддержки.

О.Попова

Doctor of Economics, Principal Researcher, State Organization "Institute for Economics and Forecasting, National Academy of Sciences of Ukraine"

"OWN HOUSE" PROGRAM (SUPPORT OF RURAL RESIDENCE CONSTRUCTION): A REGIONAL CROSS-SECTION

The purpose oriented program "Own House", which has been implemented in Ukraine since 1998, is practically the only one enabling the rural dwellers to obtain a privileged credit in order to build or buy a house and to equip it. Taking into account the program's importance and social character, the author provides the results of an analysis of various problematic aspects of its implementation by region. The analysis has established the unjustifiably high level of the state budget funds granted for the construction of individual rural housing to certain regions. The share of that source of funding in total value of the commissioned houses, in some regions, amounted to 70–100% with a low funding from local funding (contradicting to the planned proportions of co-funding). The government support was notably focused in the naturally attractive and recreational regions, first of all, in the Crimean Autonomous Republic (in 2013, the region's share in total value of the state budget funded houses amounted to 24%, 24%). Also unjustified has been the support of the construction of large size and high value rural individual houses. With average cost (as expenditures central and local budgets) of the construction of a rural house, within the program, at 65 ths Hrn, in Chernovtsi and Lviv oblasts', and average rural house appears over 6 fold more expensive.

The author justifies the conclusion about the advisability of a more even coverage of the program's budget support of individual housing construction based on the number of rural households in each region.

Keywords: "Own House" program, crediting individual rural developers, central budget funds, commissioning of (dwelling) houses, evenness in the distribution of state support.